12 Σεπτεμβρίου 2014

Καλή σχολική χρονιά… Μετρό 11/9 2014 μ.Χ.

/ Γενικά Θέματα

του θεολόγου Φαίδωνα Χριστοδουλάκη

Μετρό 11/9 2014 μ.Χ.
Πάντα αυτή τη περίοδο, στις αρχές του Σεπτέμβρη, σαν υποσυνείδητα σχεδόν, πιάνω τον εαυτό μου, αιώνιο μαθητή, να χαζεύει σχολικά συχνά να αγοράζει γόμες, μολύβια και στυλό στα κρυφά…

Έτσι, μπαίνοντας απόψε σε ένα βαγόνι με ελάχιστο κόσμο, λες και το καλοκαίρι πήρε παράταση ζωής, έζησα μια μαγική σκηνή άλλης εποχής που θα θελα να τη μοιραστούμε.

Ανάμεσα σε πρόσωπα ηλιοκαμένα, με καρφωμένο ακόμη στο βλέμμα τους το καλοκαίρι, κορίτσια ανάλαφρα ντυμένα με σορτσάκια τζιν και παντοφλίτσες-πανηγύρια με χίλια δυο πλουμίδια πάνω, νυχάκια περίτεχνα όλο χάρη, αγόρια κοντοκουρεμένα και μουσάτα σαν διάκοι, με ακουστικά στ’ αυτιά και κινητό-προέκταση του χεριού, κάνα δυο νυσταλέους σεκιουριτάδες με γαλόνια παράξενα, μια γιαγιά Ρωσίδα που διάβαζε ένα μικρούτσικο βιβλιαράκι, προφανώς Ευαγγέλιο, και ψιθυρίζοντας στη ακατάληπτη διάλεκτο των Ουραλίων, έκανε τον σταυρό της κάθε τόσο κοιτώντας με δυο αγαθά σλαβικά μάτια ψηλά κι ένα γιάπη-χαρτογιακά, αδύνατο σαν οδοντογλυφίδα, να πλέει σ’ ένα φτηνιάρικο κοστουμάκι, φορτωμένος

με τσάντες δερμάτινες. Ξάφνου… η υπέροχη εικόνα!

Μια συμπαθέστατη μαμά γύρω στα σαράντα, σαν τις μαμάδες του παλιού καιρού, απλά ντυμένη κι αληθινά όμορφη, με ένα κοριτσάκι δίπλα της σαν αγγελούδι από αναγεννησιακό πίνακα, με φουστανάκι με γιρλάντες ροζ, και μπλε ζωηρά ματάκια, φρόνιμο και λαλίστατο συνάμα.

Στο χεράκι του κρατούσε σφιχτά μια σακούλα πιο μεγάλη απ το ίδιο και κάθε λίγο έβγαζε από μέσα γόμες, μολύβια, μαρκαδόρους, κι αφού τα παρατηρούσε λίγο τα ξανάβαζε γρήγορα στη σακούλα, λες κι ήταν πολύτιμος θησαυρός!

Η μαμά, με ένα χαμόγελο απόλυτης γαλήνης, έλεγε ψιθυριστά στη μικρή και μια συμβουλή για κάθε σχολικό που έβγαινε απ’ τη σακούλα ενώ η κουκλίτσα την άκουγε αφηρημένα με ένα στοματάκι ορθάνοιχτο και δυο μαγουλάκια κόκκινα σαν ροδάκινα.

Ξαφνικά μέσα στη ησυχία ανεβαίνει από κάποια στάση ένα δίδυμο μουσικό. Ένας πιτσιρικάς τσιγγάνος, γύρω στα 15 με μάτι αετίσιο να κόβει κάθε κίνηση χεριού που έμπαινε σε τσέπη, με ψεύτικο χαμόγελο, κι ακορντεόν να παίζει κάτι απροσδιόριστο μεταξύ νησιώτικου και λαϊκού ιδιαιτέρως κακότεχνα, κι ένα κοριτσάκι πολύ μικρό με κοτσιδάκια και λαδωμένο μαλλάκι, με φουστανάκι βρώμικο και παρδαλό, και με πανέμορφη διαπεραστική φωνή βγαλμένη από ταινία του Κουστουρίτσα.

Το κοριτσάκι με σπασμένα ελληνικά τραγουδώντας, κι μ’ ένα ξεχαρβαλωμένο ντέφι κρατώντας άρχισε να περιπλανιέται ανάμεσα στους επιβάτες, σχεδόν αδιάφορα, περιμένοντας να πέσουν τίποτα ψιλά μες στο ντέφι.

Ελάχιστοι έδωσαν και το τσιγγανάκι έφτασε μπροστά στη μικρή με τα σχολικά, που εκείνη τη στιγμή κρατούσε κάτι πολύχρωμους μαρκαδόρους. Τα κοριτσάκια κοιτάχτηκαν μεταξύ τους λες και γνωρίζονταν από παλιά, και η ξανθιά μικρή έριξε μες στο ντέφι τους μαρκαδόρους!

Το τσιγγανάκι έσκυψε την φίλησε στοργικά και πήγε παρακάτω. Όλοι γύρω μείναμε κόκκαλο και μόνο η μαμά συνέχιζε να χαμογελάει γαλήνια και μάλλον υπερήφανα.

Κατέβηκα σχεδόν παραπατώντας, με μια σκέψη μόνο καρφωμένη.
Φιλανθρωπία μεταξύ παιδιών… φιλανθρωπία παιδείας….

Καλή σχολική χρονιά σ’ όλα τα παιδάκια…

Κείμενο: Fedon-Panos Christodoulakis
Επεξεργασία: Σοφία Ντρέκου

ΒΙΝΤΕΟ: «Talijanska» σε Μουσική του Goran Bregovic, με σκηνές από την αριστουργηματική, σκληρή ταινία του Εμίρ Κουστουρίτσα «Ο Καιρός των Τσιγγάνων» η όποια κινείται ανάμεσα στη φαντασία και στη πραγματικότητα. Μέσα από μια απλή δραματική ιστορία ο σχεδόν νέο-ρεαλιστικά σκηνοθέτης, εξετάζει το τρόπο ζωής των ηρώων του, κυρίως όμως μέσα από τη περιπλάνηση, τη μουσική, τα τραγούδια.

*Επιμέλεια: Σοφία Ντρέκου/Αέναη επΑνάστα*ση
Πηγή: sophia-siglitiki.blogspot.gr